

Rejsedagbog 2010 – Gallerie Rasmus

Dagbogen 2010 vil her i starten være præget af at der nogle steder mangler fotos. Midt under vort ophold i det fremmede glemte vi vort kamera en gang i en bil. Herudover "kolapsede" det fuldstændigt en anden gang. Fotos vil derfor være taget med 3 kameraer.

13. maj 2010

Egentlig kunne jeg skrive indledningen af fra tidligere år – jeg mener det med at vi har haft frygtelig travlt, er trætte – og trænger til at komme ud og opleve noget nyt (samtidig med vi får sluppet lidt af).

Det er der så ingen grund til at gentage – så kig selv i tidligere års dagbøger.

I stedet starter jeg lidt tidligere end vor "afgang" rundt i Europa – nemlig den 11. maj, hvor vi drog til Skagen. Vi fik de sidste ting klaret inden åbning af 1.salen i vort 1600m² store galleri.

Kristi Himmelfart torsdag den 13. maj vedtog vi at vi var færdige – selvom der var småting vi følte at vi kunne gøre bedre. Folk myldrede ind fra åbningen kl. 11.00, og såvel mange "gamle kendinge" som nye dukkede op. Kunstforeningen Rasmus-København nåede Skagen sidst på eftermiddagen, og var med til aftenens middag samt en fantastisk koncert med Ole Frimers bluestrio. Der var hundekoldt, og nogle holdt ikke ud til det sidste, men skyndte sig hjem under dynen i pausen – synd for dem.

14. maj 2010

Fredag morgen dukkede 30 op til morgenkaffe m.m. i galleriet, og dagen gik med en masse besøgende.

Aftenens program bestod af 4 fortællere og sangere som udførte et spændende program med fortrinsvis Drachmann-viser og digte. Alle var begejstrede, og temperaturen i galleriet var steget med et par grader i forhold til dagen før. De der stadig frøs fik varmen i forbindelse med indtagelse af adskillige snaps. En helt igennem vellykket aften.

I galleriets gæstebog blev der flittigt skrevet begejstrede hilsener, og især en kunstners navn dukkede op igen og igen, nemlig Hannah Skarsholm. Det virkede næsten som om hele hendes "fanklub" var på besøg. En række af vore kunstnere var dukket op, og der blev snakket livligt overalt.

15. maj 2010

Lørdag morgen på ny 30 til morgenkaffe m.m, og derefter oprydning og i containeren med tomme flasker m.m. På containerpladsen blev vi modtaget af 2 søde piger fra told og skat. Ikke fordi de ville hjælpe med at tømme bilen, men for at kontrollere at der var tale om erhvervsmæssig kørsel i varevognen. Fedt. Ufatteligt

at de få mennesker der er tilbage i Told og skat formår en sådan kontrol – dejligt at opleve. Noget andet end de utroligt naive politikere der påstår at folk ikke vil snyde, når man viser dem tillid. Jeg tror de må leve for isoleret bag Christiansborgs tykke mure - uden kontakt med almindelige mennesker.

En dag i galleriet med rigtig mange mennesker – nogle interesserede, og andre blot for ikke at gå ude i et frygteligt regnvejr.

Dagens mest irriterende oplevelse var en annullering af køb fra dagen før. En lokal skagensborger havde købt 6 billeder, og skulle tænke natten over omkring køb af 2 mere. Han ringede blot og annullerede det hele. Ved nærmere eftertanke kunne vi huske at han lavede det samme nummer sidste år. Fremover må han finde en anden måde at spilde folks tid på, men hvad pokker - måske er det det mest spændende han kan finde på, så hvad gør vi ikke for underholdningens skyld.

16. maj 2010

Oprydning samt planlægning af hjemtur. Heldigvis tørvejr fra morgenstunden – uden jeg på nogen måde skal prale af vejret – for det var virkelig møg hamrende kedeligt. Ku han dog bare tage sig lidt sammen for en gangs skyld – ham som styrer det (uanset hvis gud det måtte være). Måske kunne han samtidig få de islændinge til at finde på noget andet end at lege med aske. Det ene øjeblik opkøber de os, for så at gå konkurs – og derefter i arrigskab kyle aske efter os. Det er ikke nemt.

Døren åbnes i galleriet – og så må de ellers gerne stille sig op i kø, så vi kan slutte denne gang med maner. Det viste sig at søndagen var en hjem- tilrejsedag, hvor vi kun havde ca. 100 inde, men til gengæld ville de noget – så det blev en fin dag omsætningsmæssigt – men hundekold.

17.-19. maj 2010

Fik aftalt en masse med personalet omkring de sidste dage herhjemme + arbejdsopgaver medens vi er rundt i Europa. Arbejde døgnet rundt.

20. maj 2010

Kl. 5.10 afgang fra Odense, og efter en fin tur på 597 km parkerede vi udfør Albert Merz's atelier kl. 11.02, og beklagede selvfølgelig at vi kom 2. minutter for sent, hvilket skyldtes morgenmad på restaurant på motorvejen. Jeg skal altid ind og have kaffe samt hvidt brød med råt kød. Efter det er jeg klar til dagen. Vi

fik en masse malerier smidt ind i Alberts atelier. Igennem mange år havde de hobet sig op – hele tiden nye malerier med hjem uden vi fik returneret ikke solgte, hvorfor der var behov for lidt oprydning. Igennem årene har det været et reelt problem, som vi hidtil har løst ved at leje et lagerlokale mere – men nu skal det være slut.

Efter kaffe med lidt udsøgt sødt til blev vi enige om at indtage frokosten på en sydtysk restaurant, hvilket vi ikke fortrød. Jeg bliver mere og mere overrasket over det tyske køkken – når det er godt, så er det faktisk godt. Dets ry er faktisk synd. For mange gange store ”knokler” (store ben med en masse kød på), og autobane sauerkraut har nok været med til at ødelægge dets ry.

Vi fik snakket en del om kommende udstillinger m.m, og måtte alt for hurtigt tage afsked med Albert på ny. Vi tog ud til Tatjana Schulkes atelier – ligeledes for at aflevere lånte værker. Hendes atelier kunne godt hamle op med Giacometti og Francis Bacons atelier – hvad rod angår. Helt usædvanligt – for normalt er alt på sin plads.

Efter kaffe og snak blev vi enige om at Elskemarie og jeg tog ind for at se udstillinger med Olafur Eliason og Frida Kalo på Grobius Bau.

Olafur Eliasons udstilling var meget interessant. Efter en lidt ”tynd” start med lys-installationer over et rum med en masse interessante modeller skete der virkelig noget. En fantastisk spejlsal, rum med røg m.m. –

bare fedt. Kan virkelig ikke forklares.

Frida Kalos udstilling så vi fra tredje række – så mange folk var der inde. Ved indgangen stod vi i kø indtil nogle andre gik ud. En ung korpulent fyr havde virkelig fået en livsopgave i at få folk til at tage deres trøjer på, samt sende folk i garderoben med tasker. Han så ud som om han lige var valgt til embedet som tysk kansler. Fint nok at folk er glade og stolte for deres job.

Der var virkelig tale om en meget omfattende udstilling. Alle de typer af værker vi kendte i forvejen var repræsenteret, men en række overraskende surrealistiske ting fra 40'erne fandt jeg meget interessante (det kan godt være det bare er mig det er overraskende for, men hvad pokker, det er jo også mig der skriver).

Hjem til Tatjana for aftensmad. Tatjanas mand er italiener, og en god kok – så det var en skøn aften med søde mennesker og god italiensk mad – dog med en dejlig spansk rødvin.

Ud på aftenen drog vi af sted til vort nattelogi i en venindes lejlighed. Tatjana skulle dagen efter have 25 gæster i anledning af hendes fødselsdag – og allerede sent samme aften ankom de første, så vi sov i venindens lejlighed.

21. maj 2010

Op tidlig og af sted mod Mickelstadt – tæt på Frankfurt for at besøge Hans Sieverding og Marita. Fin tur hvor tidligere års kulinariske oplevelser hos dem dukkede op igen og igen. Tærter kan være så rasende kedelige, og ligeså salater – men hos Marita er det virkelig noget man ønsker at opleve igen. De bor på et meget gammelt slot i landlige omgivelser, hvor der på hvert eneste muligt sted blev solgt asparges. Jeg havde det lidt mærkeligt med det – på den ene side ønskede jeg Marita havde fundet på noget med asparges, men på den anden huskede jeg hvorledes disse bevirkede et frygteligt anfald af podagra for nogle år siden – næsten værre end det år hvor jeg gik amok i grappaer.

Aftenens menu indeholdt flotte, skønne asparges – lækker skinke og en sovs der næsten kunne skæres ud. Vi blev hurtigt enige om at der måtte være mange vitaminer i – eller var det kalorier (vi valgte det første). Jeg glemte helt at fortælle at Hans slet ikke var hjemme da vi ankom. En lidt større by (husker ikke helt hvilken) havde for år siden købt en række malerier, ud af en serie som handlede om byen. Hans var blevet enige med byen om, at serien hørte hjemme i byen, som så ville indrette rum i byens museum til disse. Denne dag skulle projektet præsenteres for pressen, som var mødt talrigt op. Hans kom tilbage og vi gik i gang i hans atelier. En række malerier fra 2009 og 2010 blev fundet frem og vi udvalgte en række, som vi vil præsentere i Skagen fra 9. juli – og senere på Art Copenhagen i Forum. På ny overraskes jeg af denne fantastiske maler, som i øvrigt lige var hjemkommet fra en stor udstilling i Mexico, hvor der var solgt adskillige store malerier. I øvrigt ringede galleristen om aftenen, og fortalte om flere interesserede kunder.

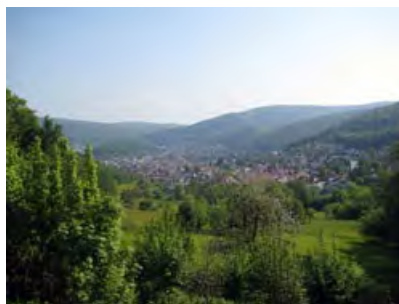

Under aftenens måltid fik vi aftalt at Hams og Marita ville komme forbi i Skagen i løbet af juli/august. De havde netop aflyst en mindre tur til Polen på grund af en masse regn. Skønt bekendtskab, og en forbandet god maler – fin kombination for en gallerist.

22. maj 2010

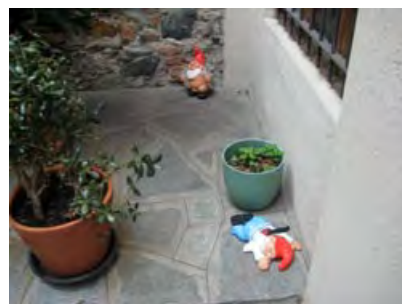
Op i rimelig tid – morgenmad, og en masse kig på kort m.m. Ingen (og slet ikke Elskemarie) havde den store tillid til Ursula (vor navigator) mere – ikke mindst på grund af den udflugt hun bragte os ud på i går, hvor hun virkelig morede sig med at vise skønne landskaber og asparges marker.

Vor rute i dag skulle gå til Torino, hvor Kurt Mair bor. Et punkt hvor jeg vil undskylde Ursula lidt angående hendes lidt alternative ruteforslag er dog, at ingen havde fortalt hende at det er umuligt at komme igennem Schweiz med en bilfuld malerier – som vi ikke selv har malet. Jeg orker ikke forklare hvor umulige disse schweizere er – så det dropper vi.

Efter 1188 km's kørsel kom vi frem til Torino. Kurt havde foreslået at vi kom før finalen kl. 21.00 i Champions-leag (vel nok for ikke at blive forstyrret). Dette lykkedes dog ikke, men vi var med fra anden

halvlegs start – og det kunne stort set være lige meget. Inter vandt, og dette uden på nogen måde at virke prangende. Bayern München havde ca. 65% af spillet mod et Inter-hold som var meget godt og kedeligt organiseret, men dog med enkelte fantastiske enkeltpræstationer. Det lignede faktisk Inter i 60'erne. Efter fodbold og nogle øller i seng. Kurt så sit snit til at overlade os sin seng og tage ud til Laura for at sove.

23. maj 2010

Kl. 8.30 dukkede Kurt op med morgenmad, og herefter kørte vi ud for at opleve et par museer. Catillo de Rivoli – et gammelt kongeslot, nu indrettet som moderne museum besøgte vi først. Kun 5 sale var åbne, idet de bygger ny udstilling op – så det var hurtigt overstået. Herefter drog vi til museet GAM, som var en stor oplevelse.

I GAM havde man valgt at ophænge såvel ældre som moderne malerier imellem hinanden, og det var slet ikke uinteressant.

Malerier af Mimo Paladimo, Clemente, Tapiés, Jorn, Alichinsky, og en million, milliard andre spændende malere var repræsenteret. En enkelt mere skal dog nævnes idet han for øjeblikket udstiller på Heart i Herning – nemlig Kaunelis – nå ja og så måske Manzoni, som også er stærkt repræsenteret i Herning.

Herefter hurtigt ud til Laura, som stod med frokost. Laura er vegetar, så der indgik flere spændende vegetarretter i menuen, men også kødretter. Vi fik hende gjort forståeligt at hun gerne fremover måtte droppe kødretterne. Jeg er overbevist over at jeg ikke skal være vegetar, men friturestegte blomster (kan ikke huske hvilken), det er altså ikke helt skørt. Udover et fantastisk måltid, så må man sige at hendes udsigt fra terrassen, hvor vi spiste heller ikke er til at kimse af.

Menu: Friturestegte blomster, melon med skinke, pasta med spinat og pesto, gullasch, 4 lokale oste, en hel bradepande med Tiramisu, kaffe og et udvalg på 8 forskellige likører og grappaer (man burde smide sig et par timer), men nej.

Man har i Torino restaureret (ikke færdig endnu) kongens sommerslot – og det er stort. Her skulle vi selvfølgelig i 28 graders varme vade rundt og se på buske, skulpturer svedende gymnaster samt uvorne unger, tilligemed at vor medbragte hund både sked og tissede på udvalgte steder. På trods af dette, skønt.

Vi undrede os over at der var enormt mange mennesker i parken (og jeg mener enormt mange), men fandt senere ud af at det italienske fodboldlandshold havde taget afsked med det italienske folk inden afgang til Sydafrika, og dette skete umiddelbart før vi ankom.

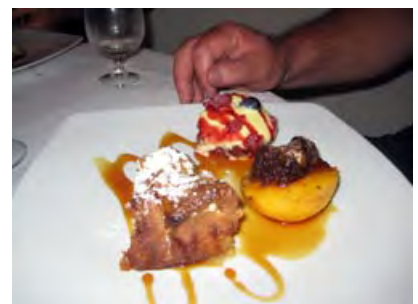
Vi orkede kun parken, og jeg må sige at der er virkelig tale om et fantastisk projekt, som jeg gerne vil se igen om nogle år, tillige med slottets sale.

Hjem igen for at gøre klar til aftenens måltid (godt vi fik gået en del).

Inden aftensmad dog gennemgang af Kurts seneste frembringelser indenfor raderinger og malerier – han er en fremragende kunstner. Jeg fik samlet en del grafik sammen, som vi tager med hjem – skønt.

Kurt har fuld fart på med udstillinger over hele Europa.

Herefter en lille italiensk restaurant – næsten nabo til Kurt, som vi kender fra tidligere år. Jeg gad ikke studere spisekortet – men sprang ud i deres menu, og der oplevede jeg noget uvant – nemlig at levne. Først en masse antipasti-retter, for derefter at få serveret 2 salgs pasta – salat med kalvekød efterfulgt af en kæmpe desserttallerken. Det var mere end jeg kunne klare.

24. maj 2010

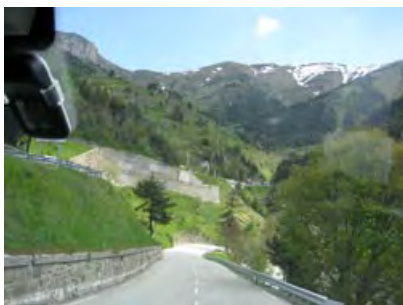
Efter morgenmad og afsked med Kurt og Laura, "on the road again". På ny store uoverensstemmelser imellem Ursula og Elskemarie, og dagen igennem ser vi på ny en masse skønne alternative ruter. Pludselig holder vi foran en tunnel hvor det er Italien i den ene ende og Frankrig i den anden. Der kan kun køres i en bane, så vi må vente. Vores bane indeholder 5 varebiler, og vi må uden nogen forklaring virkelig vente. Betjentene gik hjem, og det tog lang tid inden nye kom til, og det kunne for så vidt være lige meget. Der blev ikke lukket op, og ingen kunne forklare hvorfor. Nogle fordi de ikke forstod tysk eller engelsk og andre fordi de ikke vidste noget. Til sidst blev vi lukket igennem uden nogen forklaring.

Sidst på eftermiddagen, efter at havde passeret Nice, Cannes og en masse mindre byer i Provence ankom vi hos danske Rikke og hendes franske malermand René Lacroix. Vi fik snakket en masse, og René havde lavet den mest lækre lammeskulder – lige som vi husker den fra en lille spansk restaurant i Nordspanien (som vi nogen gange drømmer om endnu). Stegt i en bradepande med en masse hvidløg og andre gode sager – rigtig landkøkken. Dejligt at besøge dem igen. Tidligt i seng efter en anstrengende dag – samt for at være klar til en ny dag med kig på en masse malerier i morgen. Man skulle være et skarn hvis man ikke synes at en sådan tilværelse er ok.

Eneste problem – for meget god mad, og manglende evne til at sige nej tak.

25. maj 2010

Op til morgenmad på et hyggeligt hotel med udsigt ud over landskabet fra toppen af et bjerg i Provence – man kniber sig engang imellem i armen for at være sikker på man er vågen og ikke drømmer. En kromand der vimser om os for at være sikker på vi har det godt og ikke mangler noget. Han kunne huske os fra sidste år og havde givet os et værelse med større baderum – så vi ikke på ny skulle sæbe os ind udenfor, for så at "smutte ind" i brusekabinen. De franskmænd må være meget små eller også går de ikke i bad.

René Lacroix stod klar og vi gik i gang med at tage hans malerier ud af bilen, og finde nye til hjemturen. Herefter blev vi enige om at droppe frokosten, idet hverken Rikke eller René havde det for godt. Rikke var lige opereret, men René syntes nærmest at være den der havde værst. Dejligt par, som ellers altid er i godt humør.

Bilen sporet ind på Marseille. Efter kort tid fandt vi dog en lille by med et skønt torv hvor vi faldt ind, og efter en pastis blev vi enige om at indtage frokosten her.

Kl. 16 nåede vi vort hotel i Marseille, og en halv time senere blev vi afhentet af Bernard Remusat, som kørte os ind til sit atelier, hvor vi så hans nye erhvervelse – en litopresse. Han virkede nærmest som om han havde fået et barn mere – eller en religiøs åbenbaring. Det var virkelig sagen, og et eller andet må der være om det – det var lykkedes ham at overbevise sin bankmand om at han skulle låne ham pengene (og det er vist ellers nærmest umuligt for ham).

Bernards gallerimand i Marseille, Sordini ringede, og vi kunne ikke undslå os fra at besøge ham (hvilket vi da også gerne ville). Han har altid nogle spændende udstillinger – hvilket ligeledes var tilfældet denne gang.

Efter besøg her tog vi ud for at hende Odette Monnier (Bernards kæreste), som ligeledes er kunstner, og som udstillede i Rasmus-Odense i efteråret. Vi så hendes seneste produktion, og drog derefter ned om havnen, og øst på langs lystbådehavne. Skøn aften hvor vi på ny rendte ind i en masse dejlig mad – fiske suppe, steaks. Gedeoste m.m.

Tidligt i seng, for næste dag at drage sydover til vort opholdssted de næste uger.

Jf. mails derhjemme har Artigasplanas mailet og foreslået at vi mødes i Barcelona hos ham for generalprøve på "Paella for beginners – only for men" – et projekt der løber af stabelen i Skagen den 31. juli 2010. Såvel Artigasplanas som Benjamin Torcal vil forestå seancen – begge påstår de jo at de godt ved de er gode kunstnere, men måske bedre kokke. Jeg kan i hvert fald bekræfte at de begge er fantastiske kokke – uden på nogen måde at foretage en vurdering imellem maleri/skulptur og madlavning. Det virker i øvrigt allerede som om der vil blive mange deltagere i Skagen.

26. maj 2010

Op kl. 6.30 og efter morgenmad/bad i bilen på ny. Uden problemer nåede vi Nordspanien og vor lille by 4 timer senere. Inden vi foretager os andet vil jeg sove et par dage – vi høres ved.

Det bør måske lige noteres at vi måtte vente 2 timer på nøglen til lejligheden, idet der var elektrikere i lejligheden (vi kom en dag for tidligt, så det kan vi jo nok ikke brokke os over) men:

Køleskabet virkede ikke og vi havde besvær med at starte gassen, så vi kunne lige så godt lægge os til at sove – hvilket vi for øvrigt havde godt vejr til.

27. maj 2010

På ny en solrig dag – hvor det lykkedes os at få såvel køleskab som gas i gang. Livet nedenfor vor terrasse går sin vante gang – kattene slås, og en gravhund forsøger at jage alle de små bølger på flugt. Jo – der sker sandelig noget.

Elskemarkie bevægede sig hen til vor udlejer for at fortælle at alt fungerer på ny – på nær låsen i hoveddøren. Posthuset nåede hun ligeledes inden 11. Fatter fra fondaen nikkede genkendende til Elskemarkie hos købmanden (som vi i øvrigt er godt træt af, idet han har udskiftet slagteren med en køledisk.) Englænderen mødte Elskemarkie på vej hjem, og hun kunne berette om sigøjnere som stjal, folk fra Bolivia der på ny var taget hjem, det kedelige liv i vor lille by om vinteren, Spaniens dårlige økonomi samt at hendes mand på trods af dette dog modtog 1500 euro i pension om måneden – så det skal nok gå.

Albert. som vi har kendt de sidste 27 år hernede fik vi også hilst på, idet det var ham som skulle reparere vor hoveddør – en frygtelig larm. Albert ser vi nok på ny i morgen – idet der nu mangler håndtag.

Benjamin Torcal (vor maler fra Barcelona), ringede for at aftale besøg hos os den 4. juni sammen med Artigasplanas.

Ralph Barnabei mailede om en fernisering i Le Perthus i morgen aften – vi regner med at tage med.

Efter vi er taget fra Danmark har vi fået oversat en tekst om Ralph og lagt ind på vor hjemmeside – jeg fik den læst i dag, og griner stadig. En eller anden kunsthistoriker har haft overskud af fremmedord, hvis udløbsdato var ved at være overskredet, så de skulle alle bruges i teksten om ham. Der kan umuligt være anden begrundelse for sådan en gang vås.

Jeg vil huske at fortælle Ralph min mening om det, i håbet om at han vil lade det gå videre til pågældende kunsthistoriker.

Vi har hurtigt fundet vor "spanienrytme" – Elskemarkie på taget i solen imedens jeg skriver og sorterer bilag.

Fiskekutterne, tæt fulgt af grinende måger, vendte hjem i rette tid til fiskeauktionen

Ingen solnedgang, men en utrolig lun aften.

I morgen gåtur, på vort lokale fredagsmarked, en dag på kontoret og derefter en fernisering.
Lean ringede fra Skagen og fortalte glad om en rundvisning Gallerie Rasmus Skagen, hvor der virkelig blev taget ned fra hylderne – skønt.

28. maj 2010

Forløb stort set som forudsagt i går. Jeg kom i gang med den store Storm P bog, som en af vore kunstnere forærede os til galleriets fødselsdag, og det er ikke kedelig læsning. Hvad f.eks. med følgende bemærkning: "Jeg havde et farligt vrøvl med toldvæsenet i Konstantinopel engang, som ikke forstod, hvad jeg sa....næh, må jeg så be om en lille stue og min egen atmosfære". Logik for burhøns – tingene finder sin rette plads. Jeg tror det vil lykkedes mig at læse en hel bog, og det er mange år sidst det er sket.

Dagen bød som sagt på årets første gåtur, indkøb på lokalt marked, formiddagskaffe på lokal beværtning sammen med byens gamle mænd. Det er interessant at se deres attituder. Her sidder bankdirektører, skraldemænd, børsspekulanter m.m, som på deres gamle dage har fundet sammen på den lokale café, hvilket de med garanti ikke gjorde da de var yngre og i job. Fernando dukkede ligeledes op, hilste for derefter at finde ind i sjakket ved stambordet. Fernando er en spansk maler, ligeledes med bopæl i Paris. Fremragende maler, hvis billeder nærmest ligner en krydsning af Rotko og Turner – uden på nogen måde at plagiere – utrolig original. Han har flere gange fortalt mig at han lever for kunsten og ikke af kunsten – lidt "halvreligiøst", men ok han mener det – der er ikke tale om et eller andet smart trick for at virke ekstra seriøs. Men – jeg kan bedre lide Kirkebye når han siger: "Jeg maler for at blive berømt og rig". Dertil skal man selvfølgelig lige have hans format for at slippe godt fra det.

Kl. 16.00 begav vi os mod Fort Belgarde – fortet der ligger over grænseovergangen Frankrig/Spanien. Fortet blev brugt af Franskmændene til at styre grænseovergangen fra – fantastisk bygningsværk på bjergtoppen. Næsten oppe blev vi stoppet af kvindelig hjemmевærnspige som bad os vende om. Varevogne kunne ikke være på parkeringspladsen ved fortet – så det gjorde vi.

Helt nede mødte vi Ralph & Silvy, og blev enige om at vi parkerede vor bil og kørte op i deres.

Vi har de sidste 3 år været med til ferniseringen her på årets udstillinger, men normalt plejer der at være flere. Udstillingerne var teknisk godt lavet, men frygtelig kedelige. Vi fik hilst på dem vi kendte – bl.a. Beatriz Garrigo og Patrick Lose, som vi fik lavet en løs aftale med omkring senere besøg hos dem. Som tidligere år ventede folk kun på buffeen åbnede. Midt i lokalet befandt den sig, så herefter stod alle med ryggen mod malerierne – hvilket der absolut ikke skete noget ved.

Et eller andet sted nede i min mave var der en der gentagne gange skreg på øl, og til sidst kunne de andre ligeledes høre det, så vi kørte derfra – Silvy, Ralph & en ven (kan ikke huske navn) Elskemarie og jeg. Før omtalte ven kendte vi fra år tilbage, hvor han var "ganske forfærdelig", og indimellem "fantastisk underholdende". Under en fernisering og efterfølgende middag i Cadeques for år tilbage flippede han totalt ud, for til sidst på aftenen iført bar røv underholdt med "til lejligheden hjemmelavede digte". Han kunne intet huske – så vi startede på en frisk, han udelukkende drak alkoholfri øl. Gudskelov.

Vi fik drukket øllen og aftalte at de alle 3 kom til middag hos os i morgen aften.

For øvrigt ferniserer vi på udstilling med Ralph Barnebei i Gallerie Rasmus-Skagen den 9.juli tilligemed Robert Jacobsen, Hans Sieverding, Anders Moseholm og Annemarie Helgers kjoler. Ralph kommer til Danmark den 7. juli.

Min seng forsøger hele tiden at springe på ryggen af mig, så jeg stopper for i dag.

29. maj 2010

En dag på kontoret indtil kl, 19, hvor vore gæster ankom. Elskemarie vil nok protestere, idet hun lavede mad en del af dagen, foruden hun fik en masse sol på taget. Faktisk glemte hun maden så den blev lidt alternativ, men ok - de har nok troet det var typisk dansk. Nå ja jeg lavede da også pandekager til dessert med is – det plejer jeg at gøre, så for ikke at skuffe dem.

Ralph, Silvy og vennen – som ikke kan huske os fra tidligere år, hvor han var stinkende beruset. I dag drak han kun alkoholfri øl – så det har vi indkøbt. Indimellem kan jeg ikke lade være at grine når jeg kommer i tanke om episoder fra hans periode med store mængder spiritus – det var for det meste ikke kedeligt. Vi fik snakket en del om dem vi kender fra tidligere år, samt aftalt forskelligt omkring Ralphs udstilling i Rasmus-Skagen fra 9. juli. Ralph kommer selv op 7. juli, men vi tager malerier og objekter med hjem. Ligeledes fik vi gennemgået Kunstforeningen Rasmus's program for 13. september, hvor vi kommer forbi Gallerie Horizonte hos Ralph og Silvy. Det bliver efter besøg på Dali museet i Figueres, og inden Cadeques/Port Legat, hvor han boede.

En hyggelig aften på vor terrasse, hvor solen ligeledes opførte sig rimeligt – et pænt 8 tal.

30. maj 2010

Af sted tidlig morgen mod Barcelona for at aflevere en del skulpturer af Artigasplanas. Idet han havde fundet på at soklerne skulle ændres. Vi indfandt 9.58 – 2. minutter for tidligt.

Efter kaffe kørte vi ud til Artigas's atelier og læssede skulpturerne af, samt aftale nærmere omkring skulpturer til Danmark.

Inden hjemtur lidt frokost og snak omkring Kunstforeningen Rasmus Odsense's arrangement hos Artigas's familie i bjergene på en mindre vingård i september, hvor vi skal spise og smage forskellige vine.

Programmet vil blive udvidet med musikalsk indslag med Bossa Nova musik. Hvis arrangementet tilnærmelsesvis når op på højde med det vi var med til for et par år siden, så vil alle være tilfredse.

Artigas fortalte at han havde indkøbt Paella-pande til Paella-arrangementet i Skagen 31. juli, tilligemed ris, gas m.m. Inden vi tager hjem hervedfra mødes vi oppe i en hytte i bjergene, som Artigas har, for at prøve udstyret af.

Hele familien kommer til Skagen i forbindelse med arrangementet, så det bliver hyggeligt.

Nordpå igen til vor lille by i Nordspanien. Ved kysten hvor vi bor drager alle spaniere ud i weekenden, bare der er lidt sol. Hver en lille plet er besat af spaniere med campingbord m.m, og det er næsten ikke til at

finde parkeringspladser. Hen under aften lysnede det dog, idet en ny arbejdsuge truer. Arbejdsuge for dem der har arbejde, spanierne mærker virkelig krisen. Momsen vil stige fra 16-18%, offentlige ansatte skal gå ned i løn + flere andre tiltag. Det virker som om de har forstået at det ikke bare kan køre derudaf. En meget flot solnedgang – vel nærmest til et 10 tal. Aftentur på molen, og en godnatøl hos Skipper Skræk.

Der må være noget i luften – vi konstaterede at alle nussede og kyskede denne aften, så for ikke at blive smittet skyndte vi os hjem.

Gåtur i morgen tidlig – henover bjerget. Det lyder uhyggeligt, men nu har jeg skrevet det, så jeg bliver nødt til det. Godnat.

31. maj 2010

Jeg gennemførte gåturen over bjerget, og fik set det hele fra oven + en del igangværende byggerier. En masse motionister med gangstativer eller hvad det nu er det hedder – disse stokke, var ude at motionere. De ser vildt frelst ud når de staver ud over veje og stier, helt lilla i hovedet med en kæmpe oppakning på ryggen. De ligner nogen der overnatter i naturen – men bare rolig der er tale om ”luksus-motionister”, de bor skam på byens bedste hotel. De har sikkert også både læge og sygeplejersker med. Når de kommer hjem fortæller de sikkert vidt og bredt om deres primitive ferie, hvor de udforskede vildmarken.

Morgenmad på terrassen i strålende vejr, som pludselig skiftede til storm hvor de stole vi ikke sad på blev smidt rundt – godt vi sidder så højt oppe hvis der er tale om en sønami.

Resten af dagen kan jeg ikke huske – vi har sikkert sovet, bortset fra vi gik en tur om aftenen, og sluttede nede hos skipper skræk hvor Elskemarie fik en grande Fernet Branca – hvilket hjalp på ondt i maven (ren medicin).

1. juni 2010

Over bjerget på ny og ud igennem sivene – jeg er faktisk helt stolt af mig selv. Fundt ud af at vejrtrækningen er meget vigtigt, når man har problemer med vejrtrækningen – hele tiden forsøgte jeg at hive mest mulig luft ind, og det hjalp.

Sov, ringede, skrev, spiste og så forfra.

Fik aftalt med Silvy om turen i morgen til Gerona hvor vi skal besøge Narcis Gironell.

Fik aftalt med Benjamin Torcal omkring deres besøg her fredag. Bliver til lørdag, og tager med til Cerbere i

Sydfrankrig hvor Galleri Horizonte, Ralph Barnabei præsenterer sin nye bog (meget seriøs). Præsentationen sker i en gammel biograf, hvor der hvert år finder filmfestival sted – efterfølgende buffet for 50-60 indbudte.

Menu på en af vor lille bys mange små restauranter – kunne have været bedre, ligesom pigerne burde lære at smile.

For resten mødte vi tilfældigt Helene Yousse og Johannes – kunstnerægtepar som vi har været en del sammen med tidligere år. De har en af verdens dejligste unger (når vi ser bort fra vore børnebørn). De fortalte at han stadig kunne huske os, og havde fortalt at han havde været sammen med julemanden, som var på ferie i Spanien, fordi han havde så travlt om vinteren. Julemanden var mig på grund af mit grå skæg. I skolen havde Theo endvidere fortalt at han som voksen ville hjælpe julemanden med at opfinde nye typer legetøj – noget som både kunne flyve, sejle og meget mere.

Helene og Johannes var her idet der på søndag finder en kunstfestival sted med 50 kunstnere. Festivalen finder sted på molen neden for vor terrasse, og de deltager begge. Vi aftalte at mødes her, og at Theo bare kunne komme op i vor lejlighed. Knægten er nu 5½ år og snakker flere sprog – catalansk, spansk, fransk og tysk. Helene er fransk og Johannes er tysk.

2. juni 2010

Tidlig op og til Llanca banegård for at møde Silvy, som tog med til Gerona for at møde 2 af vore kunstnere. Silvy skulle være tolk, men det viste sig at de begge var tæt på at snakke et forståeligt engelsk - sidste år kunne de ikke et kvæk.

Narcís Gironell havde lige åbnet en udstilling i et galleri her i Nordspanien, hvorfor han beklagede ikke at have så meget hjemme, men vi fandt dog 5 nye fantastiske værker. Vi fik aftalt separatudstilling i Danmark efteråret 2011, samt deltagelse i et par blandede udstillinger inden da. Narcís ville til udstillingen i Danmark ligeledes arbejde med skulptur, hvilket han tidligere havde gjort en del.

Clara Olivieras har vi haft med på et par blandede udstillinger med fotos, og vi fandt 3 nye som vi vil vise på Art Copenhagen. Helt vildt eventyrligt og kikset – og fantastisk godt lavet. Vi fik ligeledes aftalt at vi ville lave noget sammen i fremtiden – dog uden at sætte dato på. I første omgang blandede udstillinger, men jeg tror godt vi vil kunne få succes med hende i fremtiden.

Begge kunstnere vil dukke op på "Jul i Rasmus 2010", og Narcís ligeledes på temaudstilling i Rasmus-Odense fra 29. december 2010. Vi fik pakket udvalgte værker sammen, og drog hjem til vort midlertidige hjem i Nordspanien efter et fantastisk positivt møde med 2 spændende kunstnere.

Fredag får vi besøg af vore 2 Barcelona-kunstnere med familie – 6 i alt. Det lykkedes at låne en lejlighed til overnatning, således at de ikke behøver køre hjem om aftenen.

Det blæser vildt – på tredje dag, så det er spændende om det fortsætter i morgen, for så siger de hernede at det snupper 3 dage mere. På trods af vinden er der dog godt lunt, og eftersom vi ikke er blandt de mindste blæser vi nok ikke så langt.

En time på langs, en stor kotelet på terrassen m.m, og vi blev klar til en fuser af solnedgang på grund af for få skyer.

Der bliver for øvrigt flere og flere prostituerede på landevejene hernede. De bliver yngre og yngre, og flere af dem ser faktisk lidt forlegne ud. Havde de dog i det mindste et hus/værelse til at udøve deres forretning i, det er dog for tarveligt at de blot finder en busk i vejkanten hvor det foregår bag. Stakkels piger. Hernede siger de, at det for det meste er piger fra Rusland. I bedste fald en plasticstol og en vanddunk, og så sat af i vejkanten for at blive hentet ind igen om aftenen, det er dog sølle.

Når det er sagt har vi hernede set et par piger der var købt fri af Mafiaen, og som var blevet gift. Det liv de havde fået var nok ikke meget bedre end det på landevejene – men tiden som landevejsprostitueret har selvfølgelig en tidsmæssig begrænsning. Når man ser hvilke småpiger de er oppe imod, er det sikkert ikke mange år de kan bruges.

3. juni 2010

På ny en dag på kontoret. Fik printeren i gang for et kort øjeblik, hvorefter den stod af igen. Op over bjerget, et par øl på hjørnecafén og hjem på terrassen. Alt tegner til at blive lige efter bogen, og pludselig dukker et flot skib op og lægger til ved gæstemolen – det er helt vildt. Når de store sensationer udebliver, må vi gøre de små store.

Skibet lignede en kopi af vort kongeskib, blot halv størrelse. Besætning i hvide trøjer rendte og gjorde klar til livet ved kaj. På toppen slængede en mand sig med stor hat, og senere drog han igennem byen sammen med en fra besætningen, som konstant snakkede i telefon. Hverken skib eller mand synes at høre til her – vi må se hvad morgendagen bringer.

Vejret for godt til at solnedgangen kunne bruges til noget. Ikke en sky på himlen, så vi måtte vente til 21,04 før der var til at sidde og spise på terrassen. Efter solnedgang og middag fantastisk at sidde og blunde lidt – der er lunt hele natten, og den sagte lyd af bølger og både der vugger hjælper godt til. Jeg bliver siddende en rum tid selvom sengen kalder højere og højere.

Fik for øvrigt bagt en hel portion pandekager efter Anders And's opskrift til vore gæster fra Barcelona i morgen aften – så er det gjort.

Nu kommer der et par dage med fuld fart – rart også at have tid til at kede sig lidt indimellem.

4. juni 2010

Dagen skred frem med morgenmad, sidste indkøb inden gæster, middagsøvn, lidt arbejde på pc'eren o.s.v., og ved 6. tiden satte vi os ned til Skipper Skræk for at vente på dem. Der var køligere dernede. Merce og Benjamin kom først medbringende rom, mint, m.m. til cubanske drinks, som vi blev kraftigt introduceret til sidste år i Madrid, Efter et par øller kom også Anna, Johan og børnene medbringende en hel skinke med holder og kniv. Skægt med skinker hernede, der findes flere kvaliteter, og det skal absolut være kvali for at de synes, det er interessant.

Efter et par øl i skyggen drog vi op i vor lejlighed, hvor vi fik snakket en del om kunstforeningen Rasmus Odsense's tur herned i september. Der er stadig en del der skal ordnes. Guider forskellige steder, bus fra lufthavn til hotel og tilbage igen.

Bestilling af bord på diverse restauranter o.s.v.. Vi blev hurtigt enige om at det da vist var klogt at vi tog til Barcelona en dag for at bestille diverse ting – Benjamin ville ligeledes tage sig af en del.

Paella for beginners – vor arrangement i Skagen 31. juli, hvor Benjamin og Artigas skal være undervisere blev gennemgået. Pande og brænder er indkøbt, og vi fandt ud af at ris ikke bare er ris – nej det skulle være nogle specielle, så det må vi da vist også hellere få indkøbt hernede. Panden kan vist rumme paella til imellem 50 og 80, så den må være pænt stor.

Benjamin og Artigas's udstilling i Odense 29. oktober blev også rundet, og vi sætter panden i sving på ny. Hvor arrangementet i Skagen var "only for men", kunne vi så passende lave dette som "only for women". Lad os se hvor vi ender.

Vi har også snakket om at få en bog færdig om begge kunstnere, og Benjamin lavede til galleriets 20 års

fødselsdag en bog i et eksemplar – fantastisk flot, så den kunne faktisk godt være udgangspunkt. Teksten var på både dansk og spansk. Benjamin havde fået en pige på det danske konsulat til at oversætte. Artigas´ skal jeg have snakket med omkring en bog om ham – det tager jeg fat på når jeg kommer til Barcelona næste gang.

Aftenen skred frem og solen gik ned således det var til at holde ud at tænke på mad. Vi havde lavet lidt typisk dansk sommermad. Først små skiver rugbrød med div. Pateer og små agurker på – de elsker vort rugbrød, og specielt det Elskemarie bager, derefter karbonader samt grønærter og gulerødder, diverse oste med friske kirsebær m.m, is og pandekager, og så begyndte mad ikke længere at være særlig interessant. I øvrigt kunne "grønærter og gulerødder" godt være "rødgrød med flødes" afløser i Dansk folkepartis prøve for danskundskaber. Vore gæster øvede sig hele aftenen, og de ville med garanti aldrig opnå opholdstilladelse.

Herefter gik vi over til den cubanske drinks (jeg ved godt hvordan den udtales, men jeg ved ikke hvordan den staves). Som al anden nydelse hernede blev forarbejdelsen gjort med stor indsats – det er ikke bare noget der skal overstås. Mint og is m m blev knust og alt blev gjort efter helt nøje regler og rækkefølger. Der var ikke noget "øl er øl" over dette. Det smagte som jeg huskede det ala "fortsæt bare så længe du gider, og vi stadig kan stå op".

En skøn aften, hvor temperaturen blev mere og mere behagelig jo nærmere du kom 24.00. Den var godt og vel derover da vi gik i seng, men der var stadig meget varmt i forhold til at sove. På et tidspunkt vågnede jeg og troede jeg var blevet døv på det ene øre. Da jeg vendte mig opdagede jeg det var sved der var rendt ned i øret, og da det på ny rendte ud da jeg vendte mig, kunne jeg høre igen – puha jeg ved ikke om det var en fordel, pludselig kunne jeg høre en kraftig snorken overalt i lejligheden.

5. juni 2010

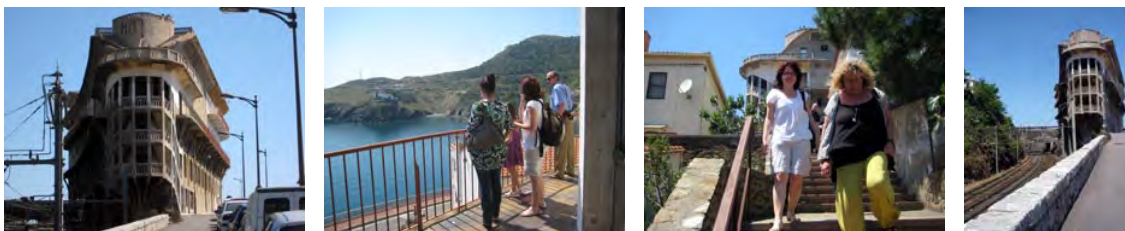
Skønt da det blev morgen, og jeg kunne være bekendt at stå op.

Til bageren for at hente brød, og dække op på terrassen til morgenmad. På ny en skøn varm dag. Under morgenmaden opførte Benjamin og Merce nogle scener fra deres "sidste ophold i København". Jeg skulle hilse og fortælle at det var meget morsomt. Merce fortalte om, at de kom til København i regnvejr – som de plejer. De ville være turister et par dage. På grund af regnen valgte de en havnerundfart. Benjamin sov stort set hele vejen rundt, men da de nåede den lille havfrue vækkede Merce ham og bad ham springe ud og fotografere. Dette gjorde Benjamin – kun iført T-shirt og kamera. Pludselig startede havnerundfarten på ny, og Benjamin fotograferede stadig (i regnvejr). Merce henvendte sig til guiden, som oplyste at der kom en ny båd om en time (den samme), men at hun da lige burde ringe og fortælle ham det. Det prøvede hun, og det ringede i tasken ved siden af hende – han havde ikke sin telefon. Merce sejlede med tilbage til Nyhavn, og blev ombord for at komme med ud at hente Benjamin. Da de nåede "den lille havfrue", var der ingen Benjamin, og Merce tog på ny med tilbage til Nyhavn. I Nyhavn var der heller ingen Benjamin, og helt fortvivlet fandt hun på at springe ind i en taxa, uden at tænke på hvordan hun skulle få forklaret taxa-chaufføren hvor hun skulle hen. Mercers engelsk er måske lidt begrænset. Efter at havde kigget på hinanden nogen tid, Merce og taxa-chaufføren fandt hun på at sige "womanlittlefish" – og det kunne hun godt se han ikke forstod et kvæk af, også selvom hun gentog det.

På forunderlig vis fik hun til sidst fremstammet noget der lignede ” Little mermaid” – og de kørte derudaf, uden at møde nogen Benjamin. Taxachaufføren ventede medens Merce rendte rundt og ledte efter Benjamin – men ingen Benjamin, og Merce tog med tilbage til Nyhavn, hvor hun rendte ind i en meget våd Spanier, som lignede Benjamin.

Se det var en virkelig historie, med en lykkelig slutning.

Kl. 10.30 mod Cerbere hvor vi i denne gamle stationsby skulle overvære præsentationen af ny kunstbog udgivet af Galleri Horizonte (Silvy og Ralph).

Hotel Belvedere er noget af det mest originale gamle bygningsværk man kan forestille sig. I gamle dage hvor Cerbere var vigtig som sidste station i Frankrig, inden togene kørte ind i Spanien, har dette hotel også været uhyre vigtig.

Man kan slet ikke forestille sig hvorledes det ser ud. Det meste af hotellet fungerer ikke længere som hotel, men man kan dog leje værelser eller små lejligheder på ugebasis. Hvis du skal sydover og lander i dette område, så prøv det – det er virkelig vildt.

Hvert år i oktober finder en stor fransk filmfestival sted i disse lokaler.

Alle ankom (heraf temmelig mange vi kendte fra tidligere år), og vi blev efter nogen tid vist ind i et lokale, hvor der blev holdt et par taler, som vi intet forstod af. På et tidspunkt slap talestrømmen dog op, der var åbenbart udeblevet et par talere, og jeg blev opfordret til at holde en tale på dansk – jeg fik et chok, og vågnede (måske i omvendt rækkefølge). Efter at have hørt på catalansk igennem en halv times tid har jeg svært ved at holde øjnene åbne. Indtil søvnen indfandt sig kunne jeg se på folk, at det var meget seriøst – så seriøst at flere var på vej samme sted hen som jeg. Det havde sikkert ikke været et problem hvis jeg havde talt på dansk, de ville med garanti også have klappet her.

Når folk begynder at mene at billedkunstnere bør mene et eller andet om alting, så står jeg af. Hvorfor skulle billedkunstnere være bedre til det end alle andre. Ikke sådan at jeg mener der er færre blandt billedkunstnere, der har en interessant mening om alting, men til gengæld tror jeg heller ikke der er flere. Det må egentligt være belastende for billedkunstnere, at omgivelserne altid forventer noget udover gode malerier m.m., forventer at de har løsningen på alle problemer.

Seancen stoppede, da der ikke var flere, der ville sige noget, og vi gik ind til en hel fantastisk buffet – se det var ventetiden værd. Beklageligvis fik vi den ikke fotograferet. Laks, snegle, muslinger, østers, and, rejer, div. fisk, adskillige kødretter, hel skinke, oste, cous cous, og garanteret lige så meget mere., og så har jeg slet ikke nævnt desserterne, som vi ikke nåede, inden vi var nødt til at køre igen.

Ind imellem fik vi snakket med en masse, og lavet flere aftaler, så det var en rigtig god dag.

Hjem over bjergene til vor lille by, og 2 hurtige hos skipper skræk, som mente jeg godt kunne fylde lidt mindre. Her måtte jeg dog lige få ham forklaret at mindre end 140 kg er feminint, så han burde tage sig lidt sammen.

Benjamin og Artigas med familie drog hjem til Barcelona, og vi faldt hurtigt ind i rytmen med eftermiddagsøvn m.m.

En enkelt ambulance og nogle unger der spillede fodbold var eneste forstyrrende elementer, så projektet lykkedes.

Helt vildt fantastisk solnedgang – det ”var stort”.

6. juni 2010

Dagen hvor vor lille by skulle opleve Tramountana-kunsthifestivalen. Fra kl. 9-12 indfandt 40-50 kunstnere sig for at sætte deres kunstværker op på molen. Festivalen var mere lavet for at kunstnerne kunne mødes, og få snakket sammen. Det de medbragte var egentligt ikke salgsting. Der var langt imellem snapsene, men enkelte lyspunkter var der dog. Vi mødte 2 kunstnere vi kendte Johannes, Helene + sønnen Theo. Efter megen snak vedtog vi at mødes til middag hos dem og efterfølgende se deres seneste kunstneriske frembringelser torsdag aften.

7. juni 2010

Iflg. kalenderen findes den, jeg synes bare ikke jeg har registreret den. Solen må jo være gået ned – helt uden vor indblanding.

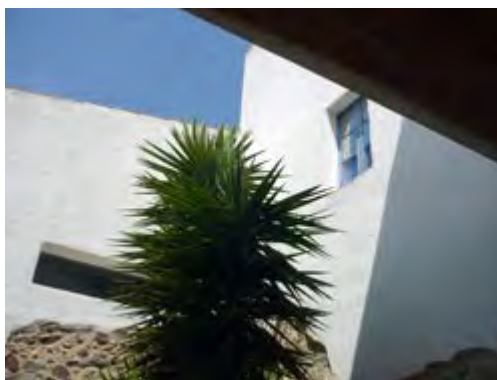
Noget skete der dog alligevel – pludselig dukkede der et stort 3 mastet skiv op uden for molen. Alle sejl blev taget ned, og den forsøgte sig med at glide ind på fiskernes plads ved ydermolen, men måtte puffes det sidste stykke af en gummibåd med påhængsmotor – nøj hvor den maste.

En skøn dag, hvor vi tillod os at være luddovne. Fantastisk bare at sidde at glo.

8. juni 2010

Til møde i Galleri Horizonte for udvælgelse af værker til Ralph Barnabei's udstilling i Rasmus-Skagen. Der var rigeligt at vælge imellem, Ralph havde haft en lang god periode med arbejde til denne samt en separatudstilling i Schweiz + udstilling i Galleri Horizonte senere på året.

Vi valgte en række værker ud, som vi planlagde at køre til fotograf med inden indramning og klargøring til transport til Danmark, når vi kører hjemad. Ralph Barnabei flyver til Danmark 7. juli for at være med til fernisering 9. juli.

Herefter havde Silvy forberedt en lækker middag i haven, og vi fik samtidig snakket en masse igennem vedrørende Ralph's udstilling.

Eftermiddagssøvnen kaldte, så vi drog hjemad på ny, og fik det ordnet.

Herefter besøgte vi den store 3-master som kom ind i går. Det viste sig at være et museumsskib fra

Barcelona, og man havde mulighed for at komme ombord. På kajen var nogle i gang med at grille sardiner, smøre store stykker landbrød med tomat, og det var lige før musikken gik i gang, så man lagde an til fest. Et par hundrede mennesker var troppet op for at se det flotte skib.

Aftenens forret indtog vi hos skipper skræk i form af blæksprutter samt hans form for russisk salat – tun, ærter, gulerødder, bønner m.m i en aiola (slet ikke tosset). Hovedretten nogle bøffer og pasta på terrassen, inden vi så fodbold. Spanien tævede Polen 6-0.

På ny en times tid småblundende på terrassen til tonerne af bølgeskvulp, tovværk der gav sig, og 2 kælne gummibåde der gnuppede sig op af hinanden i vandkanten.

Benjamin havde sendt en mail omkring et hotel i Barcelona imellem 19 og 20. juni – jeg opgav at bestille. Sov godt

9. juni 2010

Stort set ingenting, bortset fra lidt kontorarbejde, middagsøvn o.s.v. indtil kl. 16.00. Tog til LLanca for at møde Ralph Barnabei. Vi kørte til rammemand i Figueras, hvor vi fik aftalt nogle specielle rammer til Ralph's værker til Skagen – fernisering 9. juli. Herefter atelierbesøg hos fotograf Jordi Puig med 2 formål. Han skal fotografere alle de værker vi tager med til Danmark, og vi skal se hvad han ellers laver.

Jeg har ikke mødt Jordi Puig før, men har set mange af hans værker, idet han er ret kendt her i Nordspanien. Bl.a. er han kendt for at lave nogle portrætserier, som er meget interessante. I hans landsby bor 800 mennesker – alle har han fotograferet, og disse fotos er udkommet i bogform.

I Figueras blev alle inviteret til at komme med deres kæledyr, og ejer og dyr blev portrætteret. Et andet projekt var, da han lavede en udstilling med portrætter af mænd med Dali-skæg.

I september/oktober 2010 laver han en stor portrætserie af personer på Ramblaen i Barcelona.

For et par år siden var han med i en blandet udstilling i Gallerie Horizonte med fotos af kyllinger. Fotos som nærmest lignede røntgenbilleder.

I Jordi Puig's atelier fik jeg desuden øje på en serie af kager. Disse fotos kendte jeg idet de havde været sat op i kæmpestørrelser, og hængt op på plakatsøjler i Figueras for 2 år siden – virkelig flotte og rigtig kiksede. Vi fandt hele serien frem, og udvalgte 12, som vi viser i Skagen fra 9. juli, og på Art Copenhagen i september. Kagerne så rigtig giftige ud, og det var da også alle fabriksfremstillede sukkerbomper fra Liddle. Jordi Puig havde mange andre lignende projekter, som jeg er sikker på vi tager fat på indenfor de kommende år.

Hjem til vor lille by, hvor Ralph, Silvy, Elskemarie og jeg skulle møde ejeren af et par hoteller og restauranter her.

Vi skulle lave aftale omkring Kunstforeningen-Rasmus's frokost her i byen den 13. september, hvor vi bagefter skal videre til Dalis bolig i Port Legat ved Cadeques.

Flink mand – vi havde tænkt os at indtage aftensmaden her bagefter, men han diskede op med salater, blæksprutter i flere tilberedninger m,m, dessert, champagne og en fabelagtig Riorca vin, som til min forbløffelse var lavet af Torres. Jeg troede kun Torres producerede vin i Penedes, men blev belært om at de skam havde produktion flere steder i verden.

Vor vært er iøvrigt sponsor på flere af Galleri Horizontes projekter, senest et bogprojekt. Uden at være særlig kunstinteresseret, lægger han en del penge i det. Hans hoteller og restauranter har høj standard, og

skiller sig væsentligt ud fra lignende i området.

Vi aftalte at vi den 13. september ville få serveret en række retter på fade, som vi så kunne plukke af – mere interessant, så vil vi have mulighed for at smage flere forskellige ting, og så til 20 euro pr. person. Fin aftale.

Hjem på terrassen og småblunde, inden sengen fik mig overtalt til at springe på.

10. juni 2010

Dagen startede med en fin gåtur langs kysten, hvor man har lavet den flotteste gangsti – herefter følte vi os virkelig frelste, og mente vi havde fortjent et stykke friskt hvidt brød – så vi aflagde ”den fine bager et besøg”

Den fine bager kalder vi ham, fordi der virkelig er stil over butikken. En gang kom vi til at bo ved siden af hans bageri, og det var langt fra lige så fint. Vi kunne kigge over i hans gård. Når bagerne skulle på toiletet tog de et stykke pap med som de holdt for, så vi ikke kunne se de sad på tøndene, og der var umiddelbart ingen vask at se. Det værste var dog når cremen blev sat ud til afkøling i fade i gården – på gulvet. Fra alle hjørner og sprækker sprang rotterne op, så det var vist heldigt for den fine bager at sundhedsmyndighederne ikke så det (hvis de da findes).

Nå skidt, pyt – hans brød smager godt, og vi må håbe han har fået styr på det.

Herefter den daglige rutine. Kontorarbejde, en enkelt kabale på pc'en, middagssøvn m.m., og et bad var påkrævet inden vi drog ned til Helene Yousse, Johannes og Theo for at se hvad de havde produceret af kunstværker på det seneste. Johannes viste os en række meget flotte malerier, men alle kæmpestore, og så ”anderledes” at jeg ikke tror på dem i Danmark. Helenes meget spændende skulpturer i ståltråd og isoleringsmateriale har hun fortsat stor succes med. I München er der sågar byttet balletstykker op omkring disse. Begge arbejder de meget målrettet med det de tror på, og det er beundringsværdigt. Helene stammer fra Frankrig, og hendes far var kok og havde hoteller der. Vi har tidligere år nydt godt af hans kunnen, men nu havde Helene luret ham en del af. Bl.a. havde hun lavet en forrygende foigra – den kunne simpelthen ikke gøres bedre, og hertil en Cava (det burde simpelthen være daglig kost). Derefter and med tilbehør efterfulgt af små chokoladekager – med en utrolig kraftig chokoladesmag.

Klokken var herefter blevet 1.00, og vi luskede udover markerne på småveje til vor lille by nordpå. Gausens, hvor de bor er virkelig på landet. Nærmeste nabo er en stor flok grise, og på nogle dage kan man virkelig lugte dem – vi var heldige, kun en flok fluer gjorde opmærksom på det landlige.

Helene og Johannes havde fået lavet et skønt køkken ovenpå og badeværelse i underetagen. Badekarret står simpelthen ude midt i et stort rum, som fungerer som både badeværelse og opholdsrum, så man går ikke glip af noget ved at gå i bad. Vi har i mange år grint af, at det hus de i sin tid købte indeholdt byens bar. I denne bar var den eneste telefon i byen, i form af en telefonboks (uden møntindkast). Telefonregningen blev betalt af kommunen, men dette ophørte for 3 måneder siden. Det er nok i mindst 15 år regningen er betalt af kommunen. Hver gang der har været kommunevalg har man snakket om at det nok skulle laves om, men efter valget glemte man det igen.

11. juni 2010

Dagen startede med tur på torvet for indkøb til aftenens menu – vi får gæster. Ralph og Silvy samt dansk pige – Britta, der har sommerhus i Colera kommer forbi. Brittas mand er læge i Barcelona, og kunne ikke nå herop – så hun kommer alene.

Småregn det meste af dagen, men hen under aften flot solskin. Skønt vejr efter regnen.

Kl. 16. på Bar Espana for start på VM i fodbold. Sydafrika og Mexico spillede uafgjort 1-1 i en flot fodboldkamp.

Hyggelig aften med en masse snak om livet i Spanien, kontra Danmark + Ralphs medbragte ostekage, som han var meget stolt af. Jeg syntes den smagte rigtig godt, men den var dog udsat for en del kritik, hvilket Ralph protesterede kraftigt imod.

Dansk sommermad, karbonader med gulerødder, porrer og kartofler – forret lidt småting i form af hjemmebagt rugbrød med forskellige pateer, salat med rochefort ost og valnødder med et par stænk olie samt melon med skinke – dessert jordbær med fløde samt ostelagkage.

12. juni 2010

2 fodboldkampe – Argentina og Nigeria samt USA og England. Der bliver virkelig ingen nemme kampe i Sydafrika. Selv USA spiller efterhånden fremragende fodbold, og der bliver gået til den som aldrig før.

En virkelig berigelse at de afrikanske hold er blevet så gode som de er. Underholdende på såvel banen som udenfor. Man kan blive helt nervøs for Danmark når de skal i kamp.

Indimellem lidt arbejde, middagssøvn og undren over der egentlig er ganske få turister hernede i år, hvilket passer os gevaldigt godt.

Efter aftenens fodboldkamp hjem på terrassen kl. 22.30 til aftensmad. Skønt derefter at sidde i mørket og "glo" ud over vandet – og så, pludselig: "Spørgsmålet til 100.000,- kr. fra Elskemarie – Sover fisk."

Og så sidder man der. Har aldrig haft akvarium eller boet under vandet – totalt uden forudsætninger for at besvare et sådant spørgsmål. Jeg tror jeg går i seng, med håbet om at kunne falde i søvn på trods af et sådant chok.

I morgen søndag – dagen hvor vi starter med bacon og æg. Og hvorfor så egentlig det – hvorfor er det nu lige søndag der er udråbt til dagen hvor vi skal have bacon og æg – det er da egentligt mærkeligt hvor spørgsmålene hober sig op, uden svarene følger med i samme tempo.

13. juni 2010

En dag på kontoret, hvor en masse bilag fandt sin plads i medbragte ringbind. Se det havde de nok ikke regnet med efter at have ligget og flydt i længere tid.

En enkelt fodboldkamp – Tyskland mod Australien. Flot kamp med 4-0 til Tyskland.

Arbejdede til 2.00, og kunne derefter ikke sove.

14. juni 2010

Tidligt op og til Sydfrankrig. Først hos Beatriz Garrigo og Patrick Lose. Fik returneret 2 store malerier af Patrick Lose, og fundet en masse ny keramik af Beatriz Garrigo. Keramiske værker i stil med udstillingen på museet i Colliur sidste år. Jeg glæder mig virkelig til at vise det på udstilling i Odense fra 2. september sammen med Albert Edon og Mathieu Weemaels.

Vejen op til de Beatriz og Garrigo virkelig ikke det nemmeste – uden jeg dog synes det er noget enormt problem. Elskemarie frygter dog hvert år turen. Indimellem virker den også som om den går lodret opad, og samtidig meget smal, med modkørende trafik. Når man først er oppe, vil man dog opleve en af Sydfrankrigs skønneste pletter. Et meget stort hus liggende øverst i et meget kuperet terræn, med et vandløb løbende igennem grunden. På skråningen har Patrick støbt en skøn swimmingpool, hvorfra man kan ligge og kigge ned i dalen.

Patrick har behov for at bruge kræfter ind imellem maleriet. Udover at knokle med store sten og bjælker rider han også en del rundt i Pyrenæerne. Hans heste er virkelig meget vigtige for ham – hans venner. Patrick sadler den ene og tager de 2 andre med på flere dages ture, hvor han overnatter i naturen. Det er på disse ture han samler inspiration til malerierne i hans atelier senere.

I Beatrizs atelier var stillet en masse flot keramik frem, som vi kunne vælge imellem – som at slippe børn løs i en slikbutik.

Vi fik alt læsset og tog videre mod Prades, hvor vi skulle møde Marianne Christoffersen (en af vore malere), som var på ferie her sammen med sin mand John.

Vi så en taktisk lidt kedelig kamp imellem Holland og Danmark, hvor Danmark i første halvleg spillede taktisk meget klogt. Vi blev dog slået ud af stilen af et kiks i starten af anden halvleg, og tabte 2-0.

Efterfølgende så vi vore andre 2 modstandere, og det var en ren ynk (gudskelov).

Vi fik snakket efterårets program for Marianne igennem – samtidig med indtagelse af en lang række

fremragende småretter (vil absolut ikke klage over en eventuel gentagelse).

Store opgaver venter Marianne, så godt hun havde skitseblokken med, og allerede havde fundet de første ideer til kommende malerier.

Hjem over bjergene og vupti – lidt arbejde på pc'eren, og klar til en kæmpe Zu-Zu.

15. juni 2010

Endnu en dag på kontoret indtil 16.00, hvor vi tog til Collera for at afhente 2 kæmpe kasser med malerier fra Gallerie Horizonte til vognmand i Figueras, som ville fragte dem til kunstneren på Mallorca. Herefter til middag hos danske Britta i Collera – fantastisk smuk lejlighed med skøn udsigt. Lækker middag med bl.a. små fugle – Vagtler. Det smagte ustyrligt lækkert, og vi havde en utrolig hyggelig aften.

Herefter hjem på terrassen og "glo" ud i mørket med alle dens lyde. Ind og arbejde lidt på pc'eren, og klokken er pludselig 3.00 – og det er høje tid for zu-zu.

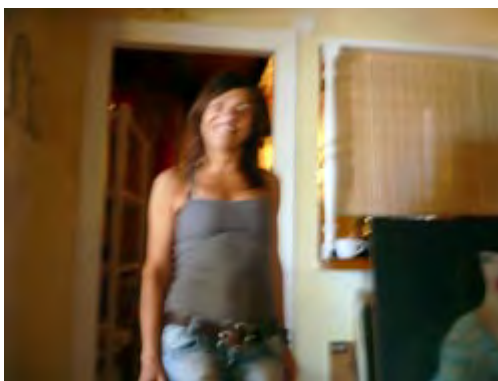
16. juni 2010

Skiften i vejret hele tiden – som om det slet ikke kan finde ud af det. Elskemarie når dog på taget et par gange, inden jeg får lokket hende med på bar Espana for fodbold – Spanien – Schweiz. Helt til grin det spanske hold – her troede jeg det kunne være en favorit, og så stiller de slet ikke op i stærkeste holdopstilling, og intet fungerer. Schweizerne vinder 1-0, og der bliver meget stille i bar Espana – jeg vælger at luske af. Vi gør klar til Barcelona tur i morgen. Vi skal besøge ny kunstner i Barcelona + læsse hos Benjamin og Artigas, for derefter at prøvekøre – "paella for beginners", hvilket skal foregå i en hytte i bjergene over Barcelona. Vi skal hente Pablo fra Collera kl. 7 – hvilket ingen hernede troede på var muligt – der midt om natten. Jeg blev spurgt flere gange om jeg virkelig mente det.

Aftenens menu på terrassen – røget laks fra Norge, osso buco og derefter melon. Oplagt forarbejde til en voldsom zu-zu.

17. juni 2010

Pablo stod ved indgang til Collera kl 6.50, så det kunne ikke være bedre. Over bjergene stod den flotteste regnbue, så vi var spændte på hvorledes det var på den anden side bjergene. Et par dryp blev det til på vej til Barcelona, men uden problemer. Problemer blev der da vi var kommet ind i Barcelona for at møde, en kunstner vi havde på en mail fra, som vi fandt utrolig spændende. Han boede i den mest snævre gade i Barcelona – bag Picassomuseet, og fra hans vindue på 7. etage kunne vi stå og kigge ned på byggeriet til udvidelsen af museet. Parkeringsmuligheder var stort set ikke eksisterende, men efter at have kørt rundt et pænt stykke tid fandt vi noget der lignede, og bilen blev svinget ind. Vor nye Barcelona-kunstner kom os i møde, og vi fandt op på hans hyggelige lille kunstnerlejlighed. Han boede her midlertidigt, og havde ikke vildt meget hjemme, men havde dog været på fjernlageret og hentet nogle værker + vi så en del i hans pcer. Jeg blev hurtigt overbevist om at han vil være noget for vort galleri, og udvalgte nogle få malerier, for at gå hjem og kigge igennem på pceren, og vælge ud hvad vi kan tænke os.

Afsked med Silvy (hans kæreste) + Pablo som vi efterlod der, for at tage til Benjamin Torcals atelier. Benjamin stod klar, og en pæn stak malerier til udstilling i Odense fra 29. oktober stod også klar. Vi gennemgik "stakken" flere gange, og valgte ud (kun enkelte fra), for derefter at gå til vor "stamrestaurant" her. Under udhænget ved det lokale indendørs marked finder vi en lækker restaurant – med vendens mindste køkken, og et toilet hvor vi nærmest skal være slangemenneske for at finde derhen. 3 retters menu med en fin Aragon vin på Garnatz drue alene (normalt synes jeg denne skal blandes med Syrah, men den smagte virkelig godt). Herefter på den lokale inn-bar – stedet hvor Benjamin og Merce normalt mødtes som unge. Stedet havde været overtaget af nogle nye, som ikke kunne få det til at løbe rundt, men den gamle vært var kommet tilbage, og havde renoveret stedet. Der var stuvende fyldt overalt, men vi fandt dog nogle pladser i vinduet, og kunne her sidde og betragte livet i baren. Det syntes som om alle var ude og spise frokost her – skønt at sidde og se hvor professionelt det hele blev taklet. Tjenerne nåede at snakke lidt med alle, og det så virkelig ud som om det var stamkunder, som enten spiste frokost, eller blot lige slog et slag indenfor for en tår at drikke. Merce dukkede op, og vi fandt et bord. Tidligere oplevelser sammen i Barcelona og Danmark blev drøftet, og historierne bliver ikke dårligere af at blive fortalt flere gange – et

skønt par at kende.

Vort besøg sammen i Barcelona senere – på lørdag, hvor vi skal have nogle ting på plads vedrørende kunstforeningen Rasmus's besøg blev drøftet, og arbejdsfordelingen lagt. Benjamin, John og undertegnede tager rundt de forskellige steder, og Elskemarie, Kirsten og Merce besøger butikker – skøn arbejdsfordeling. Herefter tilbage til atelieret for at læsse The Rasmus Car (som Ralph kalder den).

Dette var hurtigt gjort, og vi forsvandt fra vor ulovlige parkering udfor atelieret for at køre ud til Joan Artigas, hvor vi skulle læsse skulpturer.

Ursula (vor guide i navigatoren) fandt nemt vej, og vi var lynhurtigt der. Efter at havde hilst på hele familien – incl. farmoderen som bor ved siden af og hendes søster læssede vi 13 store skulpturer, og blev enige om at vente med de mindre til dagen efter. Natten skulle vi tilbringe i deres gæsteværelse.

Vi fik gjort klar til aftenens Paella-spisning i bjergene, og drog derefter derop. På vejen besøgte vi den lille vingård, hvor vi skal spise, have vinsmagning og hører Bossa-nova musik når vi kommer herved med kunstforeningen.

Aftenens paella-spisning skulle foregå i familiens hus i bjergene, som viste sig at ligge utroligt flot. Enkelte områder af grunden var beplantet med vin, og vi gik op og så den ene, som var en forsøgsmark. Der var plantet flere forskellige vinsorter,

Paella panden med blus blev fundet frem og fra køkkenet blev båret en række ingredienser frem, som blev smidt på panden med olie. En helt fast Artigas-rækkefølge blev fulgt, og det var ikke hele tiden han og Benjamin var helt enige.

Paella har forskellige traditioner, så det var vist helt fint at de fik koordineret forskellige ting inden deres "Paella for beginners" arrangement i Skagen den 31. juli. Hurtigt begyndte en skøn duft at brede sig, og Paellaen begyndte at "tage form". Det hele lidt som vores grill, hvor alle mere eller mindre kan deltage, "om ikke andet så med at gøre sig klog på det".

Der blev serveret, og alle roste behørigt paellaen. Panden som var i brug var til 12 personer, den der var indkøbt til Skagen er til 80 personer. Når vi tænker på at der her skulle 2 til at ryste panden engang imellem, så bliver det virkelig et job for voksne mænd i Skagen. I vores pande viste det sig da også at der er håndtag til 3. Aftenens menu i bjergene blev efterfulgt af melon og forskellige Sankt-Hans kager, og pludselig var det sengetid. Alt blev pakket sammen, og vi drog ned til vort overnatningssted hos Johan og Anna godt trætte efter dagens mange oplevelser.

18. juni 2010

Op kl. 8 (efter at vækkeuret havde ringet siden kl 6). Jeg havde intet hørt, idet sved på ny havde forhindret mig i at høre noget som helst. Elskemarie talte længe for "døve ører". Martha var taget i skole, og Anna på arbejde. Den mindste hyggede sig gevaldigt, og havde svært ved at blive færdig, hvilket dog lykkedes til sidst.

Vi fik læsset de sidste skulpturer efter morgenmaden. Herefter fik vi snakket bogudgivelse i forbindelse med udstillingen fra 29. oktober i Rasmus-Odense, og vupti var vi klar til at forlade Barcelona for en kort stund.

Kl. 11.50 skulle vi hente venner fra Odense i Gerona lufthavn. Herfra tog vi hen på restaurant i Beuda for at møde Ralph og Silvy, hvor vi havde aftalt at mødes for at få nogle detaljer omkring læsning af Ralphs værker, fotos fra Jordi Puig samt værker fra rammemand i Gerona på plads.

Rigtig "bondsk – spansk restaurant" i en meget positiv mening. Intet fordækt, pakket smart ind.

Vor favorit-start her er et kæmpe bræt med 10-12 forskellige hjemmelavede pølser, hvor vi bare kan skære hvad vi kan spise. Hertil ristet hjemmebagt brød, som smøres med tomat og hvidløg.

Herefter snegle på spansk maner. Snegle der har stået at simre med en masse gode ting – flovt, vi kunne ikke en gang spise op.

Og så hovedret, hvor vi havde valgt forskelligt. Jeg valgte and, og fik godt og vel ½ med tilbehør – herunder en stegt pære (skønt). Andre valgte kanin, grisekæber og fisk. Alt sammen lavet, eller under kyndigt opsyn af stedets "mutter", som stadig er i gang.

Som altid lyser det ud af dem at de er stolte af deres produkt, hvilket de har god ret til. Stedet her ligger ikke i nogen landsby, men sted udelukkende med kirke og restaurant og huse smidt med pæn afstand imellem sig. Man skal som kunde ville det.

Hjem til vor lille by, skoene af og ud på terrassen med gin-tonic – thats life.

Tidlig i seng, for i morgen at returnere til Barcelona.

19. juni 2010

På ny til Barcelona – afgang kl. 8.00. Rullede ind foran Benjamin Torcals lejlighed i centrum af Barcelona. Fandt en parkeringskælder til bilen, og morgenmad på fortovet ved et stort gadekryds. Egentligt mærkeligt at vi her synes, at det er sagen – derhjemme kunne vi ikke drømme om at spise midt i al den bilos.

Sammen med Benjamin og Merce rundt til nogle af de steder kunstforeningen Rasmus skal se. Centrum, omkring Picasse-museet, domkirken, musikhallen m.m, inden vi mødte Joan Artigas i hans galleri i samme område. Fik set hans værker på blandet sommerudstilling i galleriet, og tog på baskisk tapasrestaurant – et fantastisk sted. Desken bugnede med lækre småretter til 1,8 euro pr. stk. Man tager bare på sin tallerken hvad man ønsker. Ind imellem går tjenere rundt og serverer lune småretter. Når man er færdig, tager man sin tallerken med til kassen, hvor man så tæller hvor mange ”pinde” man har, og det betaler man ud fra. Der er en pind i hvert stykke tapas.

Videre rundt i området, fik set indendørs markeder m.m, og blev derefter kørt til Merce og Benjamins lejlighed af Joan Artigas, idet han havde sin bil stående i en underjordisk parkeringskælder i området.

En lille Zu Zu inden Benjamin diskede op med en formidabel frokost – uden at være præget af nogen formidabel sult lykkedes det os alligevel at klemme en hel del ned. 4 fiskeretter, kylling, salat og en del mere som jeg ikke kan huske – efterfulgt af dessert. Speciel spansk is med tilhørende mælkeagtig drik lavet på en type små kartofler. Den smager rigtig godt, og drikkes en del på barer m.m hernede, når det er varmt. Hen på vort hotel, for at lade op til aftenens helt store måltid – ufatteligt det kan lade sig gøre. Mødte Merce og Benjamin ved Sagrada de Familia, for lidt efter at gå hen til en fantastisk fiskerestaurant. Her mødte vi Angel + Marissa, Francesc og Guillem.

Indenfor døren en kæmpe ophobning af hummere, fisk, blæksprutter, rejer m.m, og det er bare at tage ned fra hylderne. Videre til kassen, hvor vi vælger vin ud. Derefter til vort bord med tallerkener, glas m.m. Når fiskeretter var tilberedt blev der kaldt over højtalerne, at nu kunne bord 17 hente ved lugen. Hver gang blev der krydset af på vor faktura, indtil alt var spist. Der var en larm uden videre i lokalet.

Jeg forsøgte flere gange at ringe hjem for at få oplysninger om hvordan det gik i Danmarks kamp mod Cameroun i forbindelse med WM i fodbold. Jeg kom igennem, men kunne intet høre.

Godt vi kom tidligt, der var hele aftenen en kæmpe kø udenfor.

Kaffen indtog vi på udendørs cafe under Sagrada de Familia – fantastisk at side her, og kigge op på tårnene.

20. juni 2010

Morgenmad på fortovej i Barcelona, og hjemad igen, Storm – ja nærmest orkan. En dag på kontoret efterfulgt af middag på Monterey i vor lille by. Meget lækker menu, hvorefter vi blæste hjem.

21. juni 2010

Orkan fra morgen til aften – så på ny tid for indendørs sysler, herunder forberedelse af pakning af bil (der bliver trangt).

Rester i fryseren blev taget frem, og hen under rullede en formidabel middag over scenen. Foie gras med løgkompot, stegte ben og grisekæber – desserten glemt. En del tlf. samtaler med såvel gallerierne derhjemme samt diverse kunstnere her og på hjemtur – alt ser ud til at forløbe planmæssigt, bortset fra vi kommer til at mangle en tagbagagebæger eller trailer. Vi må lave et par hårde opbremsninger, så alle hjørner bliver fyldt ud. Nå spøg til side – der er allerede gået en skål af Beatriz Garrigo (faldt ned på alfalten), og en flaske rosé er knust og tæppet i bilen har fået en ny farve.

Fodbold og solnedgange klarer sig selv – vi har for meget andet at se til.

22. juni 2010

Forbi Collera og sætte vor varebil, for senere pakning af Bernabei malerier til Skagen. Hen over bjergene i John og Kirstens lejebil. Smukt ligger de der – Port Bou i Spanien, Cerbere, Banyols, Colliure, Argeles Sur

Mer m.m. Småbyer ud til havet, hvor der om sommeren udspiller sig en evig kamp for en parkeringsplads, og pladser på restauranterne med den bedste udsigt. Muslingerne må have fantastisk travlt med at formere sig, for at klare efterspørgslen her på de små restauranter.

Derefter til Ceret, startende med forkost på torvet inde midt i Ceret – akkompagneret af gammelt springvand. Utroligt idyllisk sted. Fandt restaurant med ok menu og verdens mindste toilet. Ind af døren, under køleskabet, forbi komfuret inden man skubber kokken lidt til side og toiletdøren kommer til syne. Herefter "smutter" man ind og med overkroppen hældende kraftigt til venstre på grund af håndvasken, godt tilbagelænet på grund af cisternen, lykkes det til sidst at få forrættet sit ærinde. Bakkende ud, hvor det i døren lykkes at knappe bukserne, og derefter tage før beskrevne tur ud (bare baglæns). Se herefter er man klar til at "holde sig", til der på ny viser sig en mulighed et andet sted.

Årets udstilling på Cerets spændende kunstmuseum startede først 26. juni, så vi nøjedes med at se butik og indgang. Beatriz Garrigo havde også her nogle fantastisk smukke krukker – i lighed med dem vi valgte til Danmark (udstilling fra 2. sept. 2010).

Tilbage over grænsen med ophold ved grænsen for at indkøbe Banyols vin til morgendagens mange pateer på terrassen. Ud til Collera, hvor Ralph Bernabei knap var færdig med at pakke sine værker til Skagen ind. 4 liter vand hver på terrassen, og hjælp med indpakning af det sidste (på nær 2 som han leverer hos os i morgen).

Vor nye kunstner Jordi Puig kom med 2x13 stk foto i 60x60 – kager fra Lidl til Skagen og Art Copenhagen, og fik samtid leveret fotos af alle Ralphs billeder på cd.

Hjem til vor lille by. Morgendagens entrecotspisning havde vi rykket frem til i dag, så kl 21.00 mødtes vi hos Skipper-skræk på hjørnet, på ny med Ralph og Silvy.

Verdens største entrecotter blev serveret – jeg tror virkelig det må være verdens største. Godt det ikke var aftenen før vi skulle køre herfra til Bruxelles – det ligger lidt tungt, når man skal igennem – imellem ½ til 1kg kød med tilbehør. Det hjælper dog lidt når tilbehøret er melon, stegte pebære og andre grøntsager. Rødvind til entrecotten og 3 store fadøl derefter gjorde det at falde i søvn til en smal opgave.

23. juni 2010

Op til et helt igennem fantastisk vejr, stille og solrigt. Hos Skipper Skræk pyntede de op til aftenens Sankt Hans aften. Der har ikke været megen skyderi i år, men måske går de helt amok i aften. Køleskabet blev

tømt, og en stor gryde med diverse ingredienser var frokosten – formodentlig findes den ikke i nogen opskriftsamling, men smagte udmærket.

De sidste ting blev smidt i bilen, og det virker stadig, som om vi ikke behøver efterlade noget.

Aftenen blev tilbragt på terrassen med god mad og hyggeligt selskab. Ralph Bernabei kom forbi med de sidste værker til Skagen, og skyderiet tog til i løbet af aftenen. Kanonslag og især raketter med ”grande bum bum” kørte løs overalt. Selv ”ishuset” på stranden, som absolut ikke sælger is fik gang i det. Kl 1.30 var alle pladser besat. Musik lød fra alle hjørner. Søvn blev det højst til ca 2 timer af inden vækkeuret lød kl 5.00.

24. juni 2010

Hurtigt i kludene og ”on the road again”. Navigatoren indstillet på vort skønne hotel tæt på Metz i Nord-Frankrig. Uden uheld på vejen eller kø af betydning nåede vi hotellet kl. 16.00, og blev indlogeret. Efter en lille ”zuzu” begav vi os til restauranten hvor vi fik en formidabel menu. Tjenerne havde ingen menukort på engelsk eller tysk – og snakke det var dem helt umuligt (fantastisk så tæt på tyskland). Vi var spændte på hvad vi fik – men erfaringsmæssigt er der ikke den store fare ved det (altid spændende veltillavet mad + god vin). Vi fik serveret og fortæret 4 + 2 små mellemretter på godt en time, så vi var klar til Danmarks kamp mod Japan.

Sjældent har jeg set værre gang fodbold. Totalt ydmyget overfor et jævnt spillende mandskab – godt vi blev slået ud. Det ville have været helt forfærdeligt, såfremt vi var kommet op mod et mandskab med WM-niveau.. Og så skulle man efterfølgende se en flok sure spillere der mente de blev forfulgt, fordi de blev kritiseret. Underligt at man kan spille udmærket i indledende runde, og så gå så totalt ned.

25. juni 2010

Op kl 6.30, og efter morgenmad til Bruxelles for at hente malerier hos Albert Edon og Mathieu Weemaels. Begge skal udstille i Rasmus-Odense fra 2. september. Omkring Metz meget smukt. En del floder og skove – man burde give det lidt mere tid, men det må blive en anden gang. Turen til Bruxelles gik uden problemer, men i Bruxelles køer overalt. Veje der var lukkede, og vejarbejde m.m. Til sidst nåede vi da ved navigator-Ursulas hjælp, frem. En kæmpe kran var placeret udenfor Mathieus hus. Efter en mindre forhandling fik vi da lov at parkere bag den, hvis vi lovede det ikke tog mere end 1 time. Vi fik udvalgt hos Mathieu og læsset. Albert Edon kom med hans malerier, og de blev ligeledes pakket i bilen, som herefter simpelthen ikke kunne rumme det mindste mere.

Ursula hjalp os ud af Bruxelles. Snørklede veje og tunneler og pludselig var der lys forude uden problemer før Bremen. Fra Bremen til Hamburg var stort set kun vejarbejde, men det fik vi også overstået, og pludselig var vi hjemme – eneste afbrydelse den obligatoriske karrywurst på tankstation.

Et fantastisk ophold fra 20. maj til 25. juni var overstået, og ræset herhjemme begyndte igen.